

SÜMEG-SZENT-GRÓT

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetés árak:		Hirdetmények:		A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
Egész évre	4 frt = 8 korona	2 hasabos petsor egyszeri hirdetésnél 9 kr.	többszöri hirdetésnél 7 kr. — Bét. egdíj 30 kr.	A lapot illető minden fizetés a kiadóhivatalba küldendő.
Fél évre	2 frt = 4 „	Nyilttár petsora 20 kr.		Keziratokat vissza nem küldünk.
Negyed évre	1 frt = 2 „	Csak bérmentett leveleket fogadunk el.		
Egyes szám ára 10 kr.				

Lapunk számára hirdetések elfogad. Budapest: a Kenter úgynökség, Blockner J., Eckstein Bernat hirdetési irodája Fűrdő utca 3. sz., Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Gránátos-utca 1. Fischer A. D. hirdetési irodája Tatarsai-utca 1. és Goldberg W. A. Bessen. Mosse Rudolf hirdetési irodája Szombathelyen: Apfel Sándor hird. irodája

Iparosainkhoz.

Egy-két évtizeddel ezelőtt városunknak elég jómódban élő, erős és független iparos osztálya volt, mely a város ügyeinek intézésében főszerepet játszott és sokszor kényes körülmények közepette is megőrizte erkölcsi szabadságát, függetlenségét. A városnak méltóságát és érdekét Hogy iparos osztályunknak megvolt a közügyek terén az a súlya, mely számbeli erejénél és értelmiségénél fogva jogosan megilleti, annak forrása bizonyára a köztük uralkodó közszellem, összetartás és egyetértés volt. E szellem ápolásában pedig a régi céheke az érdem Észünk agában sincs ezzel az elavult, sok anyagi és erkölcsi hátránnyal járó celokért sorompóba szállni, csak rá akarunk mutatni arra az általános igazságu elvre: Egyesülésben rejlik az erő.

A céhek elmúltak, elsovadtak, más városokban helyükbe lepett az ipartestület, Sümegeben nem váltotta fel őket semmi ezzel megszűnt az összetartó kapocs, mely — habár bizonyos kasztszerűségben is — iparosainkat egymáshoz fűzte. Így történt, hogy iparos osztályunk egyes darabokra dőlt szét, melynek szomorú eredménye a közszellem kialakása, az összetartás, együtt-

működés teljes megszűnése s semmi közüggel, semmi osztályérdekkel nem tördő vastag közöny lett.

És megkezdődött iparos osztályunk hanyatlása, míg vegre eljutottak a mai tarthatlan állapotokhoz, midőn az általános anyagi pangást, a testületi szellem teljes kialakása, a közügyek negligálása méginkább súlyossá teszi.

Nem akarunk véleményünk bizonyítására konkrét esetek felsorolásával élni, hisz iparosaink mindegyike melyen érzi szavaink igazságát Celunk inkább az, hogy felrúzzuk városunknak e számban nagy, a közügyek és a társadalom életében jelen tekeny szerepre hivatott osztályát abból a mely alétságból, melybe évek óta süllyedt; célunk az, hogy sorompóba hívjuk őket egyenkint és összesen az ő saját anyagi, erkölcsi és szellemi érdekeiknek meleg és hathatós védelmére, az önképzés és előhaladás munkájára, melynek nyomában bizonyára a nehéz anyagi helyzet javulása is járna.

Erre egyedüli eszköznök az élénk testületi közszellem felélesztését tartjuk. E közszellemből az együttérzés, a közös előretörésvég vágya, a bajok orvoslásának óhaja, szóval az iparososztály anyagi, erkölcsi és

szellemi érdekeinek folytonos óvása és gondozása fakad.

Sorakozzanak tehát iparosaink az egyesülés lobogója alá, sorakozzanak, még pedig nem a régi cehebeli lobogók alá, melyek az iparosokat megannyi külön kasztkokba osztották, hanem sorakozzanak egyetlenegy lobogó alá mindnyajan, a mesterségek különfeleségére nem tekintve. Higyjek meg, e lobogó alatt egyek, erősek lesznek s nemcsak saját érdekeiknek érvényesülését várhatják ki, hanem visszanyerik döntő súlyukat a közügyek csatamezején is.

Erre egyetlen mód: alkossák meg az ipartestületet, melynek kebelében mindnyájan egygyé olvadnak.

Valóban erthetetlennek tartjuk, hogy iparosaink ez eszmétől oly mereven tartózkodnak. A szomszéd városok, Tapolca, Keszthely, Zala Szent Grót, Jánosháza iparosai megalkották az ipartestületet, míg Sümege iparosai, kik pedig csak nem állanak amazok mögött, az ipartestület megalakítását eddig ridegen visszautasították.

Allítólag a vele járó anyagi terhektől félnek. Hát mekkora ez az anyagi teher? Évi 1—2 frt a legmagasabb, Zala-Egerszeg iparosai évenként 1—1 frt tagdíjat fizetnek,

Két asszony.

— A Sümege-Szent-Gróte eredeti tárcája. —

Violabokros ablakokból egymásután kandikáltak ki a kíváncsi hölgyfejecskék, bamulva néztek a szép Révész Palma után, ki először sejtelt végig Belényes fő-utcáján karonfogva vőlegényével, Hajdu Pistával. Egy szőkefürtös cukros baba, aki oly édesen tudott kacagni, mint egy, a páriát esalagató gerlice, nem alhatta meg, hogy oda ne szolja barátjának:

— Úgy néz ki ez a Palma Hajdu Pista mellett, mint egy karóhoz kötött lilium.

Ez a találó megjegyzés bejarta egész Belényest, ezer szerencse, hogy az új parnak nem jutott fulébe.

Mit is gondolt Palma, hogy most oly hirtelen odadobta szívét, mikor az egész dzsentri fiatalasága neki hódolt és miért éppen Hajdu Pistának, ki se szép, se kedves nem volt, még fogatot sem tarthatott feleségének az albirói fizetéséből.

Ez foglalkoztatta egész Belényest.

Végre kitalálták.

Bizonyosan nagy örökség vár reá valami agglény nagybácsitól.

Pedig egész más Palma elhatározásának története.

Hajdu Pista volt az egyetlen tollforgató ember Belényesen, ő írta a Belényes és Vidéke helyi érdekű lap béli tudósításait és a téli műked-

velő-előadások érzélgős tárcáit, melyeknek mindig Palma volt a balványozott, kimagasló alakja.

De ez még nem minden, volt ennél egy nagyobb bűne is Hajdu Pistának, kiadott egy kötet szerelmes verset és Palmanak ajánlotta. A szerelmes szív meleg hangján írt daltok meghatották Palmát és Hajdu Pista győzedelmeskedett.

A ki Palma lelkiéletét ismerte, még meg sem utközhett a gyors elhatározason, excentrikus volt annak minden gondolata. Ölközeteteiben a régi klasszikus hölgyeket utánozta, fényes fekete hajfuttait pedig úgy tűzte esomóba, mint egykor a hírhedt római szépség, Faustina. Művészi volt egész lenye, karcsu termete, kecses mozdulatjai. Értett a zenéhez, festett majolikát, rajongott a tudományért, mellette hüü, végtelen hüü volt. Hajdu Pistában rokonlelkre talált, a neki ajánlott verskötetben egy nagy költői lelek első fakadását látta . . . Röviden, híres embernek akart a felesége lenni.

A vagy megszűnik, ha elérte célját! Erre a tudatra ébredt Hajdu Pista, mikor a mézesetek kezdetén esomóba kötve Palmához írt sóvárgó verseit, azzal búcsúzott el Múza istenasszonytól, hogy 2 urat nem lehet szolgálni és mivel Palmát nagyon szerette, hűtelen akart lenni ahhoz a másikhoz.

De Palma másképen határozott. A rózsás álmok hamarabb elrepültek, mint gondolta, ott állt a sivar való előtt. Az albirói vékony fizetes nem sokat juttatott a csillogásra; sőt Pista lelkiéletében is csalatkozott, száraznak, ridegnek találta szerelmes enyelgéseit, melyet olyannak

képzelt, mint a hogyan azt férjeura kesergő ver-seiben megenekelte.

Hiába várta a hüü asszony, ki most már gőzerővel nagyemberré akarta tenni Hajdu Pistát, hogy mikor szállja meg férjét a költői ihlet, mikor fogja visszacsalni Múzsája íróasztalához. Vegre kifogyott a türelemből.

Megesalatra érezte magát, látta, hogy az a képzelt babérkoszorú, melynek sugárainai csillogni akart, előbb el fog hervadni, mielőtt ferje homlokára kerülne és így csak egy hüü álom volt az egész, a mi szemében a Hajdu Pistát nagygya tette a többi leha udvarlók mellett.

Pista napról-napra szomoruan tapasztalta, hogy Palma elhidegült tőle, a nap legnagyobb részét házon kívül tölti, mert unatkozik abban a kedves kis fészékben, melyet ő anyyi gondnal és szeretettel alkotott számára. Felkeresi a régi barátait, visszacsalogatja udvarlót. Ott kacag, de vajkodik velők óraszámra a sétányon, míg otthonában, ha egyedül vannak, egyebet sem hall a szép asszonytól kesergő szemrehányásoknál, vagy egy-egy únott asításnál.

A vége szakadas lett.

Palma édes anyjával Bécsbe költözött, Hajdu Pista pedig athelyeztette magát egy csendes erdélyi városkaba, a hol majd megtanul felejteni.

Az idő esodákat művel. Pista, ki az első napokban majd beleőrült fájdalmába, lassankint elfeledte a szép asszonyt, de mivel asszony nélkül még sem lehetett, visszazegődött ahhoz a másik asszonyhoz, a Múzához.

hát akkor városunkban sem rugna ez sokkal többre. Ugyanis a kiadások fedezésére a tagdíjon kívül ott van még a szegődések, szabadulások, munkakönyvek kiállítási díjai s egyéb jövedelmek, melyek a kiadások terhet sokfelé elosztanak.

A csekély tagdíjakkal szemben minő előnyök kínálkoznak! Már maga az önmegdelkezés joga, hogy ügyeiket teljesen önmaguk intézhetik, bőven megérdemli a csekély kiadást. E mellett a törvény a következő fontos előnyöket teszi ki az ipartestület céljára:

- 1) Az iparosok érdekeinek és előhaladásának előmozdítása.
- 2) A gazdák és segédek közötti viszony rendezése.
- 3) A tanulók ügyének rendezése.
- 4) Békeltető bizottság alakítása.
- 5) Segítő pénztárak felállítása.
- 6) Iparszövetkezetek alakítása anyagi érdekeiknek előmozdítására.
- 7) Ipartügyekben a felsőbb hatóságok tájékoztatása stb.

Az ipartestület megalakulása esetén meglehetősen kiserelni az önálló betegségyező pénztár felállítását is, annál is inkább, mert az eddigi tapasztalatok erre biztos alapot nyújtanak. Így az esetleges jövedelem iparosainknak saját zsebjökben maradjon s e tekintetben is övék lenne a teljes rendelkezés joga.

Szakkönyvtár szervezésével iparosaink művelődésére fontos eszközt nyújtanak az ipartestület.

Jelenleg az iparosok ügyeit kizárólag a közigazgatási hatóság intézi. Hát annál az óriási munkahalmaznál fogva, mely a szolgabírói hivatalokra hárul, ez nem tehet egyebet, mint hogy a folyó ügyeket elintézi. Hogy az iparosok bajait kutassa s ezekre orvoslást nyújtson, hogy az érdekeiknek minden irányban hathatós pártfogója és előmozdítója legyen, arra már a körülmények természeténél fogva gondolni sem lehet.

Mindegyik testület maga érzi az ő bajait, maga ismeri szükségleteit, érdekeit, óhaját, ezeknek orvoslására és előmozdítására is egyedül önmaga hivatott. Segíts magadon s az Isten is megsegít, tartja a

közmondás. Ha magunk elhagyjuk magunkat, vajjon kik fogják fölkarolni ügyeinket? Senki.

Mi részünkről nem csupán iparosaink érdekében, hanem általános szempontból is melegen óhajtjuk tehát, hogy iparos osztályunk megálljon a lejtő amaz utján, melyen évek óta a tehetetlenség törvényeél fogva lejjebb-lejjebb jut; hogy lerázzak magukról a közöny, a nembánomság bilincseit, melyek súlyos akadályként nyüögök meg anyagi és szellemi előre haladásukat, hogy visszanyerjék azt az erőt és hatékonyságot, melylyel a múltban rendelkeztek. Ez pedig csakis úgy történhetik meg, ha egy testbe tömörülnek.

Mint értesülünk, Füzik Gyula főszolgabíró kintüzi e tömörülés lobogóját s iparosainkat ipartestület alkotására hívja föl.

Gyűljenek mindnyájan e lobogó alá, alatta anyagi és szellemi érdekeiknek győzelmet kivívni fogják.

Zala-Szent-Grót története.

Írta: Pápay Sándor.

Zala-Szent-Grót nem csak a Zalavölgynek, hanem hazánkban is egyik legrégebbi községe. Már a történelem előtti idők emberei felkeresték e kies vidéket, melynek természeti kincsei egyaránt becsesek voltak a halászzalatt és vadászattal foglalkozó nomád törzsek s a földművelés és állattenyésztéssel foglalkozó népek előtt. A haladus Zala, az erdős hegyek, a legelőben bővelkedő völgy, s a szelid emelkedésű, börtémre kínálkozó halmok mintegy csalogatták az ősidők emberét: Hol talál szobor s dúsabb hazát? Verj tanyát ölemben!

Ha az első települők nyomait kereszük, vissza kell mennünk az újabb kőkorszakig. Szt-Grót-Polgárvároson nem egy házról őriznek az asztal fiában neolitikori kőfészéket, melyeket mennyköveknek tartanak s melyekhez azon hiedelmet fűzik, hogy a tehen dagadt tőgyét azzal simogatva meggyógyíthatják. De ezen kőeszközök nem kepeznek elég bizonyítékot

ama felteves mellett, hogy a mai Szt-Grót helyén már a kőkorszakban nagyobb telep allott volna.

Azonban a jelen 1895-ik év folyamán megejtett arkeológiai ásatások leletei nyomos bizonyítékot szolgáltatnak arra nézve, hogy a mai Szt-Grót helyen*) már a K. e. századokban kelta-telep állott. E telep helye számítasom szerint a mai Szt-Grót-Polgárváros északi része, az úgynevezett paputca és iskolautca lehetett.

A főnebb megjelölt helytől keletre esik a kelták korabeli temető.

A római hódítás korában a kelta falu mellé római telep is járult. Nagy mennyiségű római pénz gyűjtöttem magam is Szt-Grót-Polgárváros területéről s azok lelhelye a község északi részétől mintegy a közepéig s keletnek a szt-grót-balaton-szt-györgyi vasut vonaláig terjed.

Ez azonban gyenge bizonyítékot képezne a római telep fennállása mellett, mert hiszen a leigázott kelták nemcsak hogy a római pénzt elfogadták, de többé kevesbé a római szokásokat is felvették. Azonban volt alkalmam felbontani több sírt, melyek nemcsak római módra építettek s rómaiakra valló tárgyakat tartalmaztak, de a bennök talált koponyák is oly karakterisztikus jellemzők, hogy azok megtekintése után a római telep létezéséről bárki is alig kételkedhetik.

E kelta római telep a népvándorlás zivatarában valószínűleg teljesen elpusztult. De midőn a harcok fergegeteg a béke szelid derűje váltja fel, midőn az Árpádok erős karja a népvándorlás ezen országotját csendes otthonná változtatja, új telepet állít a régi helyén a honfoglaló magyar.

Szt-Grót a mai nevét már Szt László idejében viselte s azt úgy látszik a vértanu halált halt Szt Gellért (Gerárd) csanádi püspöktől öröklé. Nevét különböző koru oklevelekben különbözőképpen írták: Szt-Gerárd, Zengeröd, Szt-Girólt, Szt-Giróth. És utóbbiból azután már csak egy ártatlan írást kellett kilöki, hogy előálljon a mai neve: Szent-Grót.

Első tulajdonosa a Grab nemzetség volt.

(Folyt. köv.)

Színészet Szent-Gróton.

Szombaton Szudermann drámája, az Otthon került színi zsufolt hazá előtt. Feketéné, Magda nehéz, de halis szerepében szép sikert aratott. A lelkesült közönség egyes jelenetei után nyílt színi is kiápolta. Fekete a hevesvéru ellentmondást nem tűrő rokkant katonát, az alezredést játszotta oly kifogástalan alakítással, hogy buszke lehet sikerere. Vihari a sima világi Keller tanácsos szerepében excellált. A többi szereplők is mint Sági Rozsi (Marvii), Timar (Miksa), Szabolesi (a lelkész) jól megállták helyüket. Elmondhatjuk, hogy a mai est egyiké volt a legelvezetesebbeknek, melyet a színtársulat ez ideig a közönségnek nyújtott.

Vasárnap az Új honpolgárt ismételték meg telt ház előtt.

Hétfőn színet. Kedden A tiszteltes ur keservei volt kituzve előadásra, de a hóvihar miatt a közönség oly csekély számban gyűlt össze, hogy az előadást nem tartották meg.

Szerdán a Kölesönként feleség került színi. A sikerült előadason a gyer közönség jól mulatott. Az örökké dörmögő ven tengeri fokkat Fekete, leányát Riskó Ilon, unokácscsét Timar, a kölesönadott feleségét kikölesönzött ferjét Szabolesi, a sereatonnei saste Vihari E. játszották szép sikerrel.

Csütörtökön Feketéné Bánhazi Terez jutalmára Cséperke kalap adatott. A közönség dacára a kedvezőtlen időnek, szép számmal jelent meg kedvenceinek jutalomjátékan, kit tapsviharral üdvözölt, ki a lelkes ovációkat szép dalaival s játékkal igyekezett meghálalni. De a ő bi szereplők is versenyre keltek a jutalmazottai és részt kértek a tapsból, elismerésből, amelyet valóban el lehet mondani minden egyes szereplő megérdemelt, levén a Cséperke kalap oly ritka darab.

*) Megjegyzendő, hogy Szent-Grót név alatt nem csupán a mai Szent-Grót mezőváros, hanem Szt-Grót-Polgárváros is érteendő.

Darnay Kálmán.

Egy évi szorgalmas munka után hóna alatt két vaskos kötet kézirattal Budapestre utazott, bekopogtatott a kiadókhoz, kínálta regényét a hírlapoknak, de mindenhol azzal utasítottak vissza, hogy ismeretlen író művének nincs olvasóközönsége. Tehát ez a másik asszony is megcsalta.

Lehangolva morzsolta le egy-két évet életéből, míg újra elfogta a vágy és emelkedni kezdett, hogy a két asszony közül mégis melyik volt a kíméletesebb. Így jött arra a tudatra, hogy tulajdonképpen csak az első csalta meg, a második ő lett hűtlén.

Dramai alkotását két év múlva nyújtotta be a főváros első színházához, nevétenül, mert részrehajlatlan ítéletet óhajtott hallani művéről, melyhez oly sok reményt fűzött.

Műve el lett fogadva, az a második asszony meghalalta, hogy újra keblére ölelte, ki tudia nem-e volt volna az elsőből is hű feleség, ha visszatérte.

A premiéret megelőzőleg a hírlapok nagy jóvót jósoltak a darabnak, annál is inkább, mert egy véletlenül Budapesten vendégszereplő dramai művész nő vállalkozott a cím szerepre. Találgattak a mű a csótójának nevét, kombinációba vettek minden szárazanyas író, koszorús költőt, csak arra a szegény nevéten íróra nem gondoltak, kinek olvasatlanul dobtak vissza regényet.

Hajdu Pista sem bírt ellentállni a kísértésnek, néma hallgatója akart lenni művének és felutazott az első előadásra.

A függöny fölemelkedett, Hajdu Pista ezer félelem közt huzodott hátra pahlolyában, felt, remegett, hogy aggódó arcáról felismerik benne a szerzőt.

Elfogta a lampaláz, úgy mint a kezdő művészt első fellépétekor, vagy az új bálozó kis leányt, mikor az első táncosa leemel a válláról a bolyhos belepőt. Fejét hátrahajította, szeméi előtt összefolytak a szereplők alakjai, csak azt hallja, hogy nyílt színen kitor a tapsvihár és mint lelkesül

néző közönség és az ismeretlen szerzőt látni óhajta. Hajdu Pista fel akar állni székeből, de az izgalom zibbadta teszi lábait és visszahanyatlak támlásszeke puha parnai közé.

A függöny ismét fölemelkedik, a jelenetek ismétlődnek, csak a szerző nem bírja magát helyzetébe beletalálni.

Végre a harmadik felvonás elején, magához tér, haragszik önmagára, hogy most, diadala tetőpontján hagyta el lelki ereje; fölemelkedik, kitamolyog a hűvös folyosóra, hogy magához térhessen. Hirtelen elhatározással, izgatott leptecken a színpad bejáratához megy, hogy bemutatkozzék a rendező úrnak és a nagy művésznőnek, kit ugyan se nem látott, talán hangját sem hallotta izgatottságában, de erzi, hogy az ő dramai művészetének köszönheti darabja váratlan sikerét.

A rendező diadalil vitte öltözőjébe, de a nagy művésznő nem mutathatta be neki, mert akkor adta azt a hatalmas haldokló jelenetet, melylyel halhatatlanna tette művészetét.

A darabnak vége lett, a közönség tombolt a szerzőért, a művésznőért egyaránt, Pista remegett az izgalomtól s talán saját erejéből nem is bírt volna eljutni a közönség elé, ha egy gyengéd kéz magával nem vonszója.

A középső függöny fölemelkedett, s ott áll egymás mellett, szemben a rajongó közönséggel az édesen mosolygó művésznő és a sápadt képű szerző, ki nem látott egyebet, izgatottságában nyuszgó tömegnél.

Mikor a függöny ismét legördült, csak akkor jutott eszébe Pistának, hogy legalább egy halas pillantással megköszönje a művésznőnek diadalát.

De ime, a sápadt arc kipirul és ölelésre tart karokkal borul a művésznőre, kibén felismeri az egykor imadott feleséget, Révész Palmát.

Egy hét múlva a könyvkiadók egymást licitáltak tui azért a regényért, melyet pár év előtt olvasatlanul vetettek vissza Hajdu Pistának.

melyben minden szereplő jó szerepét kap. Buzánét Volgyiné, Lidit Feketéné, Eszes Lászlót Nagy Pista, Ban Ferkót Szabolcsi, feleségét Saghi Rozsi, Szóke Imret Timár Béla, Palkót Fekete s a kisbíró, Csonka Pista bat Vihari játszotta, a közönség folytonos tetszés nyilvánításai között. Jó volt Szabolcsiné is a javasasszony szerepében. Penteken szünet. Szombaton Magdolna. P.

Hírek.

Bizalom Svastics Benő főispánnak Zala-Egerszeg városának képviselőtestülete február 25-én tartott közgyűlésében egyhangulag legmélyebb tiszteletének, szeretetének és ragaszkodásának adott kifejezést Svastics Benő főispán iránt s erről megleghangú feliratban értesítette. — Lapunk zártkörű értesülünk, hogy ő felsége Svastics Benőt állásától fölmmentte.

Városi képviselők választása. Régióta nem tapasztalt élénk érdeklődéssel folyt le február 29-én a községi képviselők választása. Mar egy héttel a választás előtt szerfölött erős korteskedés indult meg, mely a választás napjáig folyton emelkedett. A választás lefolyását folytonosan élénk kíváncsiság kísérte, míg csak délután 4 órakor a szavazás véget nem ért. Az alsó kerületben leszavaztak 216-an. Rendes tagok: Csapó József, Csizsár Ferenc hajdu, Bódis Matyas, Pek Vidor, Fekete József; póttagok: Csizsár József és Szi-jártó György. A felső kerületben leszavazott 212 választó. Rendes tagok: Tót György, Rédey Lajos, Vég Janos, Dörnyei Dénes és Kis Antal; póttagok: Varga Lajos és Holcer Ferenc. — Az összes választók száma 784 volt. Fuzik Gyula főszolgabíró a választást kihirdetvén, a képviselő-testületet megalakultnak jelentette ki s szép beszéddel buzdította a képviselő-testületet, hogy a város és lakosság érdekeit melegen szívukön viseljék. Ezután Eitner Zsigmond szólalt fel, felkérvén főszolgabírót, hogy hathatós partfogásával ezután is támogassa a képviselő-testületet, hogy ez nehé feladatának minél jobban megfeleljen s a város előhaladására munkálkodni képes legyen. A választás Fuzik Gyula főszolgabíró lelkes épitésével ért véget.

A zalamegyei általános tanítótestület központi választmánya Felmery Albert elnöke alatt gyűlést tartott. A közigazgatási bizottságot fölkéri a választmány, hogy az iskolafenntartókat serkentse arra, hogy a tanítótestületnek Budapesten tartandó millenniumi gyűlésén megjelenő tanítóknak minél nagyobb segélyt nyújtsanak. A millenniumi gyűlés tárgysorozatának megallapítása után kimondotta a választmány, hogy a közgyűlés sikere érdekében kívánja, hogy legkevesebb 100 tag jelentkezzen s kötelezze magát a megjelenésre, ellenkező esetben inkább nem tartják meg a közgyűlést, mert azt akarja, hogy mindenképpen méltó legyen a nagy alkalomhoz s az egyesület tekintélyéhez. Az aláírások gyűjtésére a jaraskörök elnökeit kerék föl a gyűlésen dr. Ruzsicska Kalman kir. tanfelügyelő is résztvev.

Községi választások Szent-Gróton. Folyó hó 26-án választotta Szent-Grót először mint nagyközség elöljáróságát és képviselő-testületét. A nagy érdeklődés mellett lefolyt választás eredménye a következő: bíró Kohári József, helyettes bíró Papp Mihály, pénztáros Németh Zsigmond, gyám Lohonya László; elöljárók Szalai Florian Prauger György, Neumann Mór, Horváth Imre. A képviselőtestület választott tagjai Kolter Ignac, Varga Károly, Pek János, Sali János, Hillek Ferenc, Hallek Rudolf, Fülöp Zsigmond, Politzer Mór, Gaal József, Berényi Géza, Szily Ferenc, Siern Ignác; póttagok Tóth János, Kovacs Zsigmond.

Utcaink elnevezése. A helybeli elemi iskola tanítótestülete elkészítette városunk utca-neveinek tervezetét és azt a képviselő testületnek legközelebbi gyűlése elé terjeszti.

A sümegi kórház bizottsága február 25-én tartott ülésében az elhunyt Takach Alajos helyébe elnöknek Pozsonyi Józsefet, a kórház gondnoka ak Bika Istvánt választotta meg.

Erdőégés. Február 22-én, delutan azt a hírt hoztak városunkba, hogy a sarvalyi erdőben tűz van. A hír valónak bizonyult. A vasut mentén elterülő vagás szaraz avarja gyult meg, a megjelent nép azonban a tüzet lokalizálta, mielőtt az súlyosabb kárt okozott volna. Ugy 7 holdnyi területen vonult át a tűz, mely a vagásnak csemetéiben okozott némi kárt.

Tanítóválasztás. Stampay Miklós tisztelettel, lapunk főmunkatársat, a zalaszentlászói iskolások egyhangulag tanítóvá választottak. Csak gratulálhatunk a községnek a választáshoz.

Különös csapadék. Február hó 25-én be-köszöntött a tél második felvonása. Erős szél kíséretében vastag leplet vont tél apó a már-már felszáradt földre. Késő este a szél elphent, a hóesés megszűnt. 26-án azután az emberek

ritka jelenségre ébredtek. A hó fehér szőnyegét valami ismeretlen csapadék vagy 2 milliméteres lepellel vonta be. E csapadék úgy 4 óra tájban apró szemekben hullt a földre. Az emberek kintattak a fekete hó eredetét. A babonasok a világ véget jósolták belőle, némelyek vulkanikus hamunak, mások a szétfőlt idehajtott homoknak, sokan pedig valami szétrobbant hatalmas meteor hamvának véleményezték. Majd a természettudósok kikutatják, miből származott az eddig nem tapasztalt különös tüemény, a fekete hó, ahogyan a nép elnevezte. — Levelezőink tudósítása es a napi lapok hírei szerint a különös tüemény a dunántúli vidék nagyrészen átvonult, Tolnától fel Sopronmegyéig, széles szalagban. — Ugyanakkor Európa déli részén rendkívül erős orkan dühöngött. Nagy-Becskek vidéken mint hatalmas Számum kavarta föl a delibéli homokot, 1/2—1 méteres réteggel lepte el a földet, úgy, hogy nem egy helyen a vasuti közlekedést is megakasztotta. Vajjon nem-e e homok jutott hozzánk? Finom, hamuszerű allománya megeafólni látszik a véleményyt.

Iskolabizottsági gyűlés. A sümegi városi iskolabizottság február 26-án gyűlést tartott. Eitner Sándor alelnök élénken ecsetelte a veszteséget, mely iskoláinkat Takach Alajos elnök elhunytával érte s indítványozta, hogy fejezze ki a gyűlés mély fájdalomát érdeműs elnök elhunytá fölött s intezzen a gyászoló családhoz részvétárat. A gyűlés az indítványt megatva fogadta s határozatta emelte. Ezután elnökül egyhangulag Eitner Sándor eddigi alelnököt, alelnökül pedig Mojzer Józsefet választották meg Kellemen Károly dr. realiskolai igazgató jelentette, hogy az iskola történetének megírásával elkészült s kérte a gyűlést, hogy a nyomtatás költségeit szavazza meg. A bizottság az ügyet a város

képviselőtestületehez utalta. Talabér Károly indítványára kimondották, hogy a kisedővő dajkájának fizetését 120 frtra emelik föl s az állásra alkalmas nőről gondoskodnak. Több kisebb ügy elintézése után a gyűlés befejezést nyert.

Tűzoltók közgyűlése A sümegi önkéntes tűzoltó-egyesület évi rendes közgyűlést február 23-án tartotta. Barkoci Károly elnök a nagyszámban megjelent tagokat meleg, szives szavakkal üdvözölvén, kiemeli, hogy a jelen közgyűlés azért is kiváló fontosságú, hogy a magyar nemzet fenntartásának ezredik évébe esik s ama meggyőződesének ad kifejezést, hogy az egyesület is egy szívvel-lélekkel közreműködik abban a lélekemelő ünnepély rendezésében, melyet a város egész társadalma rendezni fog. A gyűlés tárgyaiból kiemeljük Etes Károly titkár jelentését az 1895-ik év lefolyásáról. E szerint az egyesületnek a múlt évben 12 alapító, 98 pártoló és 77 működő tagja volt. Kilépett 3, elköltözött 1, belépett 6 működő és 36 pártoló tag. A jelentést a közgyűlés tudomásul vette s egész terjedelmében a jegyzőkönyvbe igtatni határozta. Erre Bánfi Alajos pénztáros jelentette, hogy a múlt év 679 frt 90 kr. bevételével szemben 536 frt 83 kr. kiadás volt s így a pénzmaradék 143 frt 7 kr. Az egyesületet 2883 frt adósság terheli. A segélyalap 120 frt., a zaslóalap 20 frt. A pénzvizsgálók jelentései alapján pénztárosnak a felmentvenyt megadtak s farradozásaiért meleg köszönetet szavaztak. A számvizsgáló bizottságba Bódis Matyas, Rizer Ferenc és Pozsonyi József tagokat választotta be a közgyűlés. A közgyűlés után nyomban választmányi ülés volt, mely a sümegi kaszinónak a millennium ügyében tett átiratát tárgyalta, lelkesedéssel fogadták az eszmét, a rendezés körüli teendőkre az egyesület hazafias készségei Karoly elnököt és Mojzer Imre helyettes főprancsnokot küldték ki. Több kisebb ügy elintézése után a gyűlés véget ért.

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ

Mindenütt kapható - 1/2 kiló 25kr.

Mi a
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészség és családi kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Elkéintve egyéb előnyeiktől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legizletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miert is felette előnyösen használható, az őrlött s ez okból a vevő közönség által nem

ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatósági vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Eleinte csak harmadrészben, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbesülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelenlényen megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jónak bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerűen a legizletesebb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészségre érdekében peresz se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekükben ne engedjék magukat rábeszélni! A valódi „Kathreiner” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

Eladó szőlővessző.

10.000 drb. gyökeres Riparia Portalis 12 frt.
 10.000 „sima „ „ 6 „
 700 „ II-od rendű ojtvány Rip. Olasz Rizling száza 4 frt.

Rádli Mihály vinezellér Hosztód.

Schicht-fele SZIN-SZAPPAN

törvényesen bejegyzett védjegy nagyon jól ki van szárítva, kitűnően tisztít, nagyon takarékos a használatban, fehérmű és kezek számára arímatlan, tisztasága biztosítva; egyáltalán a legjobb, e mi szinszappanban létezik. Senki sem fogja kísérletét megbánni. 7-30 Kapható a legtöbb kis üzletben.

Ügyvédi irodába

írnok

kerestetik.

Czim a kiadóhivatalban.

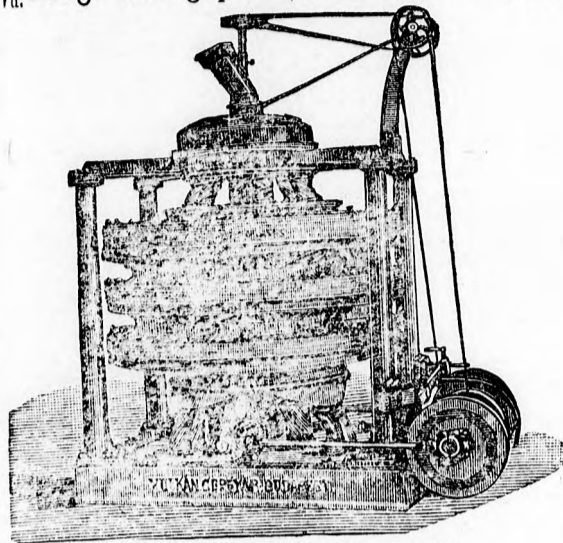
Felelős szerkesztő: **Éles Károly.**
 Főmunkatárs: **Stampay Miklós.**
 Kiadótulajdonos: **Horvát Gábor.**

„VULKÁN” gépgyár részvény-társaság

ezelőtt **Gutjahr és Müller — Reinhard Fernau & Co.**
 Budapest. Bécs.

az első rangu malomépítészeti gyárban
 BUDAPESTEN, V., külső váci-ut 70.

Sürgőnycim: „Gutjahr-vulkán.” gyártatnak Sürgőnycim: Gutjahr-vulkán.”
 Az összes iparüző államokban szabadalmazva. **Lengő-szitagépek (Oscillir-Sichter)** Az összes iparüző államokban szabadalmazva.

Gutjahr-Müller és Süder

szabadalma.

A „Lengő-szitagépek” előnyei:

Az őrleményeket tökéletesen szitálja és osztályozza; — szitált lisztek tiszták, a dercek lisztmentesek és a darák élesen vannak osztályozva; rendkívül egyszerű kezeles; — a szitált lisztnak tisztatalanítása egészen ki van zárva; — a géphez kevés szitabevonat szükségeltetik; — a gép csekély tért és csekély erőt igényel; — a gép járása tökéletesen nyugodt; — automatikus üzemre igen alkalmas; — a gép egy egész cylinder-rendszer pótol; — a gép munkakeppessége felülmulhatatlan;

tisztító- és osztályozó gépek

SCHNETZER AGOSTON szabadalma.

A tisztító és osztályozó-gépek előnyei: Egyszerű és czélszerű szerkezet; üzem közben csekély kezelest igényel; a gép sokkal több tiszta darat alít elő, mint bármely e fajta gép; ugyanazon gépen a legfinomabb dercek, valamint a legdurvább darak tisztíthatók; munkakeppessége rendkívül nagy; e gép csekély tért igényel; bármely malomban lényeges üzemakadály nélkül lehet ilyen gépekkel egy dara tisztítást berendezni. A nevezett legújabb malmaszati gépeken kívül gyártatnak még: rögszíták, tararok gabona-osztályozógépek Boby-téle rendszer és mások szerint, „Vulkán” gabonatisztító- és kefélőgépek, őrlőjaratok, gabona, liszt és darafelhúzó, szállítócsigák, dara-, liszt és dercezhengerek, felhúzógepek és járószekek.

Téglagyártási gépek Hotop E. hírneves rendszere szerint.
 Nyersöntvények saját és idegen minták után, fogaskerekeket géppel formázva.
 Mindennemű szerszámgepek fém, fa és kő munkálására.
 Gőzgepek kipróbált rendszer szerint, vizikerekek, közlőművek, (transmissziók).

6-6

Kívánatra prospektusok és költségvetések küldetnek.

SCHARPF JENŐ

fogászati műterme Kőszegen.

Tartózkodik;

Március 5-től Március 20-ig Sümegen a Simonics kávéházban.

Március 24-től Aprilis 5-ig Keszthelyen az „Amazon szállodában”.

Nyomatott Horvát Gábor nyomdájában Sümegen.